



עניגמה לטורניר

EniGma : יוני

למ 14



สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์

ลำดับที่ 846

H.A.C.K เจาะระบบ ไชรหัสมรณะ เล่ม 14

เขียนโดย : EniGma

พิมพ์ครั้งแรก : ตุลาคม 2556

ISBN 978-616-00-0969-5

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

หัวหน้ากองบรรณาธิการบันเทิงคดี : อูมาพร สุกุลบัณฑิต

บรรณาธิการเล่ม : ปองวิทย์ ศุภวงศ์

ออกแบบปก : อนุรักษ บัวกิ่ง รูปเล่ม : สุพิน มาลัยทอง

พิมพ์ที่ : บริษัท วี.พี.พี. (1991) จำกัด

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

กรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการอำนวยการ : วรพันธ์ โลกิตสถาพร

รองกรรมการผู้จัดการ : สุภัคชญา โลกิตสถาพร บรรณาธิการบริหาร : ประวิทย์ สุวณิชย์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต : ธัญภัทร พงษ์ไชย ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิกชะไชย

ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารองค์กรและกิจกรรมสัมพันธ์ : นฤเบศ สมฤทธิ

ผู้จัดการฝ่ายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ : สินธุ์ พรสวรรค์โรจน์ ที่ปรึกษาทางกฎหมาย : ฉนกร กองเพ็ง

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

18 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0 2940 3855-6 โทรสาร 0 2940 3970

กองบรรณาธิการ : stpbook@yahoo.com ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

www.satapornbooks.com

ราคา 120 บาท

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้ท่าน

โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืน พร้อมระบุรายละเอียดการชำรุดไปตามที่อยู่ด้านบน

หรือ โทร. 0 2940 3855-6 ต่อ 21, 54

 <p>สำนักพิมพ์นี้เป็นสมาชิกสมาคมนักพิมพ์ และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย แนะนำหรือวิจารณ์หนังสือเล่มนี้ให้ www.thaibookrecommend.com</p>	<p>พืพบู กระดานกอบสายต www.greenread.com</p>  <p>อ่านได้นาน by SCG Paper</p>
--	--

คำเตือน

ดูเหมือนว่าคำเตือนที่ผมส่งไปหลายครั้งไม่ได้กระตุ้นความสนใจให้พวกคุณทำตาม

ขณะนี้เงาอันตรายทาบทับลงมาบนการดำเนินชีวิตของพวกคุณอย่างไม่รู้ตัว จนหมดทางแก้ไขแล้ว

ขอแสดงความเสียใจ ผมบอกได้อย่างเดียวว่า พวกคุณหมดโอกาสหันหลังกลับ มีแต่ต้องเดินหน้าเท่านั้น

คุณยังเหลือทางเลือกอีกสองทางเท่าที่จะเลือกได้ในขณะนี้
หนึ่ง คือเสี่ยงมุ่งหน้าเผชิญอันตรายเพียงลำพัง หากคุณคิดว่า
มันใจพอ

หรือรอการติดต่อจากเรา ไม่ต้องหวังว่าเราจะหาคุณไม่พบ
แล้วเจอกัน หวังว่าคุณจะมีชีวิตรอดอยู่เมื่อถึงเวลานั้น

ด้วยความปรารถนาดี

EniGma

www.satapornbooks.com

ความมืดมิด ที่เจ็บปวด

พันธรัตน์ รัตนพันธ์ สัมผัสได้เพียงความมืดที่เกรี้ยวกราด

โถมกระแทกเข้ามาในกระแสประสาทการรับรู้ของตน เขามองไม่เห็นภาพใดๆ เพราะกำลังหลับตาต่างๆ ที่ไม่อยากจะทำ ขณะเดียวกันเขาก็เร่งพลังสมองของตนจนถึงขีดสูงสุดเพื่อผลักดันการกระจายข้อมูลให้แพร่ออกเป็นวงกว้างมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

การเร่งเร้าพลังสมองในเวลาสั้นๆ ให้ถึงขีดสุดอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กชายรู้สึกอึดอัดทรมานพันทรมานขบขันแน่นจนกลัมนื้อบริเวณใบหน้า เต็มกระตุก ตลอดทั้งร่างสิ้นสะท้าน

ในขณะที่เดียวกันเขาก็สัมผัสได้ถึงความรู้สึกเกลียดชังที่จู่ๆ ก็ปะทุขึ้นในใจอย่างไรเหตุผล รวากับว่าเขาถูกสั่งให้เกลียด เขารู้สึกเกลียดหมายเลขเก้าอย่างไม่รู้สาเหตุ!

พันธรัตน์กำลังใช้ความเกลียดชังไร้ที่มาผลักดันคลื่นสมองของเขาให้ขยายวงกว้างออกไป รวากับมีคำสั่งที่ถูกฝังอยู่ในสมองบังคับให้เขาต้องยอมทำตาม

ในส่วนลึกของจิตใจเด็กชายไม่เข้าใจการกระทำในตอนนีของตนเอง ว่าเขาทำไปเพื่ออะไร รู้แต่ว่าต้องทำ เพราะมันคือคำสั่ง คำสั่งที่ไร้สาเหตุให้เร่งเข้าพลังสมองจนเกือบถึงขีดจำกัด เมื่อผสมผสานกับความเกลียดชังไร้ที่มา ผนวกกันเข้าเป็นความอึดอัดทรมานที่กำลังกัดกินร่างของพันธรัตน์

“หยุด หยุดชะ พลังสมองของเขารับไม่ไหวแน่ แกร่งพลังสมองเร็วมากจนเกินไป แกกำลังจะฆ่าเขา!”

หมายเลขเก้าตะโกนลั่น ขณะมองพันธรัตน์ซึ่งยืนห่างออกไปไม่กี่เมตร แต่เขากลับไม่สามารถเอื้อมมือเข้าไปช่วยได้ตั้งใจ เขาพบว่าเด็กชายมีสีหน้าอึดอัดทรมานสาหัสขึ้นเรื่อยๆ นัยน์ตาสีน้ำตาลปรากฏความกังวลจนกลายเป็นความเจ็บปวดที่จู่โจมจิตใจของเขาเอง

“นี่ ร่างทดลองก็สร้างขึ้นมาเพื่อการทำแบบนี้ตั้งแต่แรกอยู่แล้ว หากจะมีความผิดพลาดเกิดขึ้นจนทำให้เขาเป็นอะไรไปก็ช่าง ขอแค่ให้ภารกิจโดยรวมสำเร็จก็พอไม่ใช่หรือ”

นิโคตินพูดด้วยน้ำเสียงเรียบเฉยไม่สะทกสะท้าน ก่อนจะแสยะยิ้มมุมปากขณะมองพันธรัตน์ ที่แสดงความเจ็บปวดทรมานออกมาบนใบหน้ามากขึ้นเรื่อยๆ

“ไอ้ชั่ว!”

หมายเลขเก้าคำรามลั่นรวากับสัตว์ร้าย ที่โดนยั่วยุจนทำให้โทษะพลุ่งพล่านยากเกินระงับ ความคิดแรกที่แล่นวาบเข้ามาในสมองของ

ชายหนุ่มคือความต้องการโถมเข้าไปประจันหน้ากับนิโคติน

เขาอยากจะสู้อ แลกชีวิตกับมัน ถึงแม้จะไม่รู้ว่าผลสุดท้ายจะลงเอย
เช่นไร เขาอยากจะทำอะไรที่ปรากฏรอยยิ้มขณะมองไปยัง
พันธรัตน์ด้วยความรู้สึกที่พันธรัตน์เป็นเพียงแค่อุปกรณ์ที่จะนำมันไปสู่
ความสำเร็จ ให้เหล็กยับนอนไปด้วยเลือด

เพราะมันกำลังดูถูกบุคคลที่หมายเลขเก้ารักเท่าชีวิต หมายเลข
เก้าถือว่านิโคตินกำลังดูถูกลูกชายของเขา!

เพลิงโทสะที่เผาผลาญจิตใจทำให้แววอำมหิตปรากฏชัดเจนใน
ดวงตาสีน้ำตาล ขณะที่ใบหน้าของหมายเลขเก้าเกร็งกระตุกจนเส้นเลือด
ผุดโปนเด่นระริกขึ้นบนขมับ เขาออกคำสั่งเครื่องควบคุมไมโครคอนเดรีย
เร่งเร้าพลังไปยังกล้ามเนื้อทั่วร่างจนเกร็งเขม็ง พร้อมที่จะเข้าปะทะกับ
นิโคติน

ขณะที่กำลังจะโถมทะยานร่างออกไป เสียงที่ดังขึ้นในหัวของ
หมายเลขเก้าเองกลับทำให้เขาชะงักการกระทำอันตรายลง เสียงนั้น
เรียกสติของชายหนุ่มกลับคืนมา

“อย่าให้มันยั่วคุณ คุณเคยเป็นคนรอบคอบกว่านี้หมายเลขเก้า!
มันก็แค่รู้ว่าคุณให้ความสำคัญกับพันธรัตน์มากจึงจ้องใจยั่วคุณ”

หมายเลขเก้าคลายสภาพพร้อมจู่โจมลงในทันที เสียงที่ดังขึ้น
ในหัวเรียกสติเขากลับมาได้ทันเวลาก่อนที่จะลงมือเสี่ยงตายเข้าไปปะทะ
กับนิโคติน ทั้งๆ ที่ยังไม่มั่นใจว่าจะมีโอกาสชนะ

เขาจำได้ดีว่าเสียงที่ดังขึ้นในหัวของตนเป็นเสียงของหมายเลข
แปด!

หมายเลขเก้าสูดลมหายใจเข้าลึก พยายามปรับสติที่กำลังแตลิด

ให้กลับมาสงบเร็วที่สุด เมื่ออารมณ์สงบทำให้เรามองเห็นภาพรวมของ เหตุการณ์ทั้งหมดได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

นิโคตินคือจอมเจ้าเล่ห์หรือร้ายกาจ มันเองก็รู้ว่าฝีมือของมันและ ตัวเขาทัดเทียมกันจนแทบจะมองผลลัพธ์ที่ไม่ออกหากเกิดปะทะกัน มัน จึงคิดจะสร้างความได้เปรียบขึ้นด้วยการใช้พันธรัตน์มาเป็นประเด็นยั่วยุ

ทำเอาหมายเลขเก้าเกือบสติเตลิดทำไปตามแผนของมัน หาก หมายเลขเก้าพุ่งเข้าปะทะทั้งๆ ที่อารมณ์พลุ่งพล่าน ย่อมหมายความว่า เขาสูญเสียอาวุธที่สำคัญที่สุดของตนเองไป ซึ่งก็คือความสงบสุขุม และ ผลสุดท้ายเขาอาจจะพ่ายแพ้

นิโคตินไม่ได้คิดอย่างที่พูดจริงๆ อยู่แล้ว มันคงไม่โง่พอที่จะทิ้ง กุญแจสำคัญของภารกิจอย่างพันธรัตน์ได้แน่ เพราะมันต้องลงทุนลงแรง มหาศาลกว่าจะได้ตัวพันธรัตน์มา แต่เป็นเพราะความโกรธที่บดบังสติ ทำให้หมายเลขเก้าลืมนองถึงเหตุผลสำคัญข้อนี้ไปได้ง่ายๆ

นัยน์ตาสีดำสนิทของนิโคตินจ้องเขม็งไปยังหมายเลขเก้า มันเผย รอยยิ้มเยาะขื่นบนมุมปากก่อนจะเอ่ย

“อีกนิดเดียวก็สำเร็จแล้วแท้ๆ มีใครยุ่งไม่เข้าเรื่องมาพูดอะไร กับคุณหรือครับ”

นิโคตินสังเกตได้ถึงใบหน้าของหมายเลขเก้าที่กลับมาสงบสุขุม ได้อย่างรวดเร็ว ทั้งๆ ที่ไม่กี่วินาทีก่อนใบหน้าของหมายเลขเก้ายังเกร็ง เขม็งดุร้าย พร้อมจะพุ่งเข้ามาปะทะกับตัวมันอย่างไร้สติ ซึ่งคือแผนการ ที่มันวางไว้เพื่อมุ่งไปสู่อัยชนะ

แต่จู่ๆ หมายเลขเก้ากลับสามารถปรับสภาวะอารมณ์ที่กำลัง พลุ่งพล่านได้อย่างรวดเร็ว แสดงว่าต้องมีใครเตือนสติเขาแน่ๆ

หมายเลขเก้าไม่ตอบอะไร เขายังยืนประจันหน้ากับมันอย่างสงบ รักษาความเยือกเย็นไว้ถึงที่สุด ถึงแม้หางตาที่มองไปยังพันธรัตน์ซึ่งกำลังทรมานมากขึ้นจากการใช้พลังสมอง จนทำให้ดวงตาสีน้ำตาลปรากฏแววของความเจ็บปวดขึ้นบ้าง แต่เขาก็รู้ว่าเรื่องหลักที่ต้องจัดการก่อนคือนิโคติน

“หมายเลขแปด คุณอยู่ที่ไหนแล้ว”

หมายเลขเก้าถามกลับไปผ่านทางคลื่นสมองที่หมายเลขแปดส่งมา ตอนนี้นีหมายเลขแปดเองก็มีเครื่องมือที่ใช้เพิ่มกำลังการแทรกแซงคลื่นสมองเช่นกัน ถึงแม้เขาจะบอกว่ามันอยู่ในชั้นทดลอง แต่เสียงของหมายเลขแปดที่หมายเลขเก้าได้ยินในสมองเมื่อครู่ก็ชัดเจน ทำให้รู้ว่าเครื่องมือของหมายเลขแปดใช้ได้ผล

“ใกล้แล้วละหมายเลขเก้า ผมเตรียมของขวัญชิ้นใหญ่ไว้ให้มันแล้ว คิดว่าคงถูกใจจนวันตายเลยละ”

หมายเลขแปดบอก เขาจบประโยคด้วยน้ำเสียงอำมหิต ทำให้หมายเลขเก้าส่ายยิ้มที่มุมปาก

“มีเรื่องอะไรน่ายินดีหรือครับ”

นิโคตินถามขึ้นมาเพราะสังเกตเห็นรอยยิ้มของหมายเลขเก้า ความจริงแล้วมันเฝ้าจับตาสังเกตทุกอากัปภิกษาของหมายเลขเก้า

เพราะมันเป็นคนที่มีความรอบคอบสูงจนบางครั้งกลายเป็นความหวาดระแวง ที่สำคัญคือ มันก็รู้ว่าผู้ชายที่ยืนอยู่ตรงหน้าไม่ใช่ศัตรูที่จะประมาทได้แม้แต่วินาทีเดียว

ไม่มีคำพูดใดๆ ผ่านพันธรมีปากของหมายเลขเก้า สิ่งที่เขาขุ่นมัวตอบกลับนิโคตินไปคือสายตามุ่งร้ายที่แสดงเจตนาต้องการฆ่าชัดเจน

“นี่ แต่คุณก็น่าจะเข้าใจสถานการณ์ในตอนนี้นี้ดีนะครับว่าผมเป็นฝ่ายได้เปรียบ ยิ่งปล่อยให้เวลาผ่านไปมากขึ้นเรื่อยๆ ภาพสามมิติก็ยิ่งถูกแพร่กระจายออกไปเป็นวงกว้าง และผลสุดท้ายคุณก็น่าจะรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น”

นิโคตินจบประโยคด้วยรอยยิ้มหยาม มันต้องการช่วยหมายเลขเก้าให้ร้อนรน

แต่ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปในทางตรงกันข้าม หมายเลขเก้ายังคงรักษาความสงบเยือกเย็น นัยน์ตาสีน้ำตาลปรากฏประกายคมกริบ จ้องเขม็งไปยังนิโคติน

จู่ๆ ใบหน้าที่กำลังปรากฏรอยยิ้มหยามของนิโคตินพลันเกร็ง เขม็ง นัยน์ตาสีดำสนิทปรากฏประกายกร้าว มันพุ่งตัวเข้าหาพันธรัตน์ ที่ยืนอยู่ด้านหลังอย่างรวดเร็ว

“ไม่มีประโยชน์”

นิโคตินเอ่ยขึ้นพร้อมกับใช้แขนฟาดไปบริเวณด้านข้างลำคอ ด้านซ้ายของพันธรัตน์

เคล็ง!!

เกิดเสียงโลหะปะทะกันดังขึ้นพร้อมกับปรากฏสะเก็ดไฟ ปลายหมัดของมันเฉียดหน้าพันธรัตน์ไปแค่มิถิลลิเมตร

แน่นอนว่าหมายเลขเก้ามองเห็นทุกการกระทำของมัน แต่ชายหนุ่มยังรักษาความเยือกเย็นเอาไว้ เพราะเขารู้ดีว่าเกิดอะไรขึ้น

“บอกคนของคุณให้อยู่เฉยๆ ดีกว่า ถ้าไม่ยอมให้เรื่องราวยุ่งยากมากไปกว่านี้”

นิโคตินเอ่ยขึ้นด้วยน้ำเสียงเหยียดอ้อมฮิต มันเหลือบมองไปยังสิ่ง

ที่มันปิดกระแทกซึ่งตกอยู่บนพื้น มันคือหัวกระสุนหนึ่งนัด ก่อนที่มันจะ
จ้องเขม็งไปยังด้านซ้าย ในบริเวณที่ห่างออกไปเกือบร้อยเมตร

Mr. Z นั่งคุกเข่าข้างหนึ่งอยู่กับพื้น มือทั้งสองข้างกุมกระชับปืน
คู่มือสีดำสนิทอยู่ในท่าประทับเล็ง เอเยนต์หนุ่มตัดสินใจใช้ปืนเพียง
กระบอกเดียว และคุกเข่าเพราะต้องการประทับเล็งด้วยสองมือเพื่อใช้
ทำยิงที่เกิดความแม่นยำสูงสุด

กระสุนที่ส่งผ่านปากกระบอกปืนออกไปไม่ใช่กระสุนสังหาร
แต่เป็นกระสุนที่บรรจุวัตถุชิ้นที่องค์กรสร้างขึ้นเพื่อแก้อาการถูกครอบงำ
ทางสมองของพันธุรัตน์

นัยน์ตาสีมรกตที่มองผ่านศูนย์เล็งบนปลายปากกระบอกปืน
ปรากฏแววตระหนกเล็กน้อย เมื่อเห็นว่าสิ่งที่ตนลงมือไปล้มเหลว

สิ่งที่ต่อมาที่รับรู้ได้คือสัมผัสสังหารที่อัดกระแทกเข้าใส่กระแส
ประสาท ซึ่งแผ่กระจายมาจากร่างของนิโคติน ทำเอาความเย็นเยียบ
ใต้คิ๊บขึ้นมานบนแผ่นหลัง

“ล้มเหลว ไร่บ้านนั้นน่ากลัวกว่าที่คิด”

Mr. O ที่ยืนอยู่ด้านข้าง Mr. Z พุดขึ้น ถึงแม้เขาจะไม่ได้มีสายตา
ที่ดีเท่ากับ Mr. Z จนสามารถมองเห็นผลลัพธ์ของการยิง แต่ก็รับรู้ได้ถึง
สัมผัสสังหารที่บอกว่าการลงมือล้มเหลว

หลังจากพวกเขาจัดการกับหุ่นยนต์บนตึกและล้มเหลวกับการ
ไล่ตามพันธุรัตน์ เอเยนต์ทั้งสองคนก็รีบลงจากตึกเพื่อไล่ตามต่อ แต่
กลับพบว่าเหตุการณ์ดำเนินไปในทางเลวร้ายกว่าที่คิด เมื่อนิโคตินปรากฏ
ตัวขึ้นอย่างคาดไม่ถึง และพันธุรัตน์ยังใช้พลังคลื่นสมองของเขาแทรกแซง
ระบบคอมพิวเตอร์ของเฮลิคอปเตอร์จนพุ่งตก

พวกเขาทั้งสองจำคำสั่งของหมายเลขเก้าได้ดี หมายเลขเก้าสั่งอย่างเด็ดขาดว่า หากนิโคตินปรากฏตัวขึ้น อย่าเข้าปะทะกับมันเด็ดขาด และให้รักษาระยะห่างจากตัวมันอย่างน้อยร้อยเมตร

ตอนนี้พวกเขาทั้งสองเข้าใจแล้วว่าทำไมหมายเลขเก้าถึงออกคำสั่งแบบนี้ ด้วยสัมผัสสังหารที่รุนแรงของมันย่อมบ่งบอกได้ถึงระดับความร้ายกาจ ขนาดพวกเขาอยู่ห่างเกือบร้อยเมตรยังรู้สึกเสียวสันหลัง อีกทั้งประสาทสัมผัสของนิโคตินยังแหลมคมขนาดรับรู้ได้ถึงกระสุนที่พุ่งเข้าใส่พันธรัตน์ ทั้งๆ ที่ Mr. Z สวมเครื่องเก็บเสียงที่ปากกระบอกปืน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด เป็นเครื่องบ่งบอกอย่างชัดเจนว่า หากเผชิญหน้ากับนิโคตินในระยะไม่กี่เมตร พวกเขาคงถูกคุกคามจนลนลาน ทำให้การลงมือสังหารเกิดความผิดพลาด ผลสุดท้ายคนที่จะได้รับอันตรายคงกลายเป็นพวกเขาเอง

ถึงตอนนี้เอเยนต์ทั้งคู่ตระหนักดีว่า สิ่งที่พวกเขาทำได้คงมีแต่การคอยให้ความสนับสนุนจากระยะไกล

ขณะที่การเผชิญหน้าระหว่างหมายเลขเก้ากับนิโคตินกำลังดำเนินไปอย่างตึงเครียด บริเวณโดยรอบคนทั้งคู่ นอกจากเสียงกระแฉลมกรีดพัดแล้ว มีเพียงความเงียบสงัดชวนอึดอัด

พวกเขาทั้งสองต่างรู้ดีว่า คนที่กำลังยืนประจันหน้ากันอยู่กับตน ไม่สามารถประมาทได้แม้แต่วินาทีเดียว ถึงแม้แต่ตอนนี้นิโคตินจะมีความรู้สึกว่ามันกำลังทำอะไรได้เปรียบอยู่ในมือ แต่มันก็ยังไม่ปลดความระมัดระวังลง เพราะคนอย่างหมายเลขเก้ายอมไม่ใช่คนที่ยอมแพ้อะไรง่ายๆ แน่

“ยิ่งเวลาผ่านไปนานมากขึ้น แผนของผมน่าจะยิ่งเข้าใกล้ความสำเร็จ

มากเท่า นั้น คุณคิดจะยืนเฉยๆ แบบนี้ไปถึงเมื่อไหร่ล่ะครับ”

นิโคตินงใจพุดย้วยหมายเลขเก้าอีก

แต่หมายเลขเก้าก็ยังยืนนิ่ง ไม่มีคำตอบใดๆ กลับมาจากชายหนุ่ม
 นัยน์ตาสีน้ำตาลของหมายเลขเก้ายังคงเหม็งไปยังนิโคตินอย่างดูดน
 เหมือนเดิม ทว่าในอีกไม่กี่วินาทีต่อมาสายตาของหมายเลขเก้ากลับมอง
 ไปยังด้านบน เขามองข้ามหัวนิโคตินไปยังด้านหลังของมัน

“ในที่สุดก็มาถึง”

หมายเลขเก้าเอ่ยขึ้นเบาๆ

แน่นอนว่านิโคตินเองก็สังเกตได้ถึงความเปลี่ยนแปลงบนสีหน้า
 ของหมายเลขเก้าได้ทันที และมันก็รู้ว่าคนอย่างหมายเลขเก้าคงไม่ใช่
 วิธีใดๆ อย่างการหลอกให้ศัตรูเบนความสนใจไปทางอื่นแล้วลอบจู่โจมแน่

แต่เหนือสิ่งอื่นใด นิโคตินก็เชื่อเพียงตัวเอง ขณะที่สมองเกิดความ
 สงสัย สัญชาตญาณในร่างกายของนิโคตินก็ร้องเตือนขึ้น นั่นคือสัมผัส
 ที่บอกว่าเรื่องไม่ดีกำลังจะเกิดขึ้นกับมัน จึงทำให้มันเหลียวมองไปตาม
 ทิศทางสายตาของหมายเลขเก้าทันที

มันเห็นว่าที่เส้นขอบฟ้าไกลออกไป ปรากฏวัตถุสีดำสนิทกำลัง
 เคลื่อนเข้าใกล้จุดที่มันยืนอยู่มากขึ้นเรื่อยๆ แต่เพราะระยะที่ไกลจึงทำให้
 มองรูปร่างของวัตถุไม่ออก แต่ภายในเวลาไม่กี่วินาทีวัตถุสีดำนั้นก็ขยาย
 ขนาดใหญ่ขึ้น แสดงว่ามันกำลังใกล้เข้ามา

พร้อมกันนั้นเสตสัมผัสของนิโคตินก็รับรู้ได้ถึงเสียงของอากาศ
 ที่สั่นไหวรุนแรง เป็นเสียงของอากาศที่ถูกแหวกออกอย่างแรงและเร็ว
 นั่นทำให้มันรู้ทันทีว่าวัตถุที่กำลังเข้าใกล้มาคืออะไร

“แกคิดจะทำอะไร หมายเลขเก้า?”

ขณะที่มันถามออกไป น้ำเสียงนั้นแผ่วไปด้วยความดูร้าย ไม่ใช่
น้ำเสียงที่ขี้เขี้ยวหยัน ขณะเดียวกันนัยน์ตาสีดำสนิทก็สาดประกายเหี้ยม
คมกริบขณะที่มองไปยังหมายเลขเก้า แต่ปฏิกิริยาของหมายเลขเก้า
กลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม เขาแสร้งยิ้มที่มุมปากเป็นรอยยิ้มเขี้ยวหยัน
ก่อนจะเอ่ย

“นิ้วไหนร้ายก็ตัดนิ้วนั้นทิ้ง จะมัวมาเสียเวลาแก่ระบบที่แกจะ
เข้าไปคงไม่ทัน บางทีการทำอะไรตามขั้นตอนเกินไปก็น่าเบื่อ”

หมายเลขเก้าบอก นัยน์ตาสีน้ำตาลสาดประกายคมอำมหิต
ขณะมองไปยังนิโคติน ซึ่งตอนนี้ความถี่ของกรวดที่เริ่มเพิ่มมากขึ้น
เรื่อยๆ ทำให้ใบหน้าของมันบิดกระตุก

ไม่กี่วินาทีต่อมาบริเวณที่ทั้งนิโคตินและหมายเลขเก้ารวมถึง
พันธรัตน์ยืนอยู่ก็เกิดเสียงดังสนั่น เป็นเสียงของใบพัดที่หมุนแหวกอากาศ
เฮลิคอปเตอร์ประคองตัวเครื่องอยู่ในระดับสูงกว่าพื้นไม่ถึงสามสิบเมตร
จึงทำให้ได้ยินเสียงใบพัดชัดเจน ตัวเครื่องสีดำสนิทพุ่งไปข้างหน้าอย่าง
รวดเร็ว ข้ามหัวพวกเขาไป จุดหมายที่เฮลิคอปเตอร์มุ่งหน้าไปคือ
เสาส่งสัญญาณคลื่นของสถานีโทรทัศน์

ถึงตอนนี้ นัยน์ตาสีดำสนิทของนิโคตินยิ่งสาดประกายกร้าวมากขึ้น
พอๆ กับใบหน้าของมันที่ยังบิดเบี้ยวด้วยความโกรธจนดูน่ากลัว

นั่นเพราะมันรู้ได้ทันทีว่า สิ่งที่เฮลิคอปเตอร์ลำนี้กำลังจะทำคือ
อะไร มันเห็นอย่างชัดเจน ขณะที่เฮลิคอปเตอร์บินข้ามหัวมันไป นิโคติน
เห็นว่า เฮลิคอปเตอร์ลำนี้ติดตั้งปีกทั้งสองข้างกางออกมาจากตัวเครื่อง
สิ่งที่ติดตั้งอยู่ใต้ปีกก็คือจรวด!!

“จรวดติดหัวรบเจาะทะลวง เหมาะสำหรับยิงทะลวงเป้าหมาย

ที่มีความแข็งและหนาอย่างวัสดุจำพวกคอนกรีตหรือไม่ก็เหล็ก”

หมายเลขเก้าอ่านสีหน้าของนิโคตินออก เขาจึงพูดขึ้นอย่าง
เรียบๆ ก่อนจะเสยะยิ้มมุมปาก เพียงคำพูดและรอยยิ้มของหมายเลขเก้า
ก็ทำให้เพลิงโทสะของนิโคตินลุกไหม้ มันกัดฟันแน่น ทำเอาเส้นเลือด
บนขมับผุดไปบนต้นกระตุก

“เครื่องบินและจรวดติดหัวรบแบบนี้เป็นของรัฐบาล ทำไมพวกแก
ถึงมีมันได้!!”

นิโคตินตะคอกใส่หมายเลขเก้าดั่งลั่นราวกับเสียงคำรามของ
สัตว์ร้าย

ริมฝีปากของหมายเลขเก้าปรากฏรอยยิ้มก่อนจะตอบ

“ก็แค่ขอความร่วมมือเล็กน้อย ความจริงแล้วเฮลิคอปเตอร์แบบนี้
ก็ไม่ใช่จะเกินกำลังที่องค์กรจะครอบครอง แต่เพราะมันเด่นสะดุดตา
เกินไป จึงไม่มีการอนุมัติซื้อเข้ามาใช้ พวกเราจึงขอความร่วมมือ อย่าลืมนะ
สิว่า พวกเราไม่เคยติดต่อด้านรัฐบาลอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าเขาจะหวาด
ระแวงพวกเราก็ตาม แต่สิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นย่อมสร้างความหวาดระแวง
ให้รัฐบาลมากกว่า อย่าลืมนะสิว่า ศัตรูของศัตรูก็คือมิตรสิ”

หมายเลขเก้าจบประโยคด้วยรอยยิ้มอย่างผู้เหนือกว่า ด้วยเจตนา
ต้องการจะปั่นประสาทนิโคติน

“หึ อย่ามาโกหกหน้าตายเลยหมายเลขเก้า แกก็คงคิดไม่ถึง
เหมือนกันว่าจะมีเฮลิคอปเตอร์ติดจรวด แกก็แค่เล่นไปตามน้ำ อาศัย
สถานการณ์มาฉกฉวยความได้เปรียบเพื่อจะปั่นหัวฉัน”

หมายเลขเก้าเสยะยิ้มก่อนจะตอบ

“หมายเลขแปดอยู่บนเฮลิคอปเตอร์ลำนั้น”

หมายเลขเก้าเอ๋ยเพียงสั้นๆ แต่ก็เหมือนเชื้อไฟที่ทำให้โทษของ นิโคตินยิ่งลุกลาม ตอนนี้นั้นยนต์ตาของมันสาดประกายกร้าว เส้นเลือด บนขมับยิ่งปูดพองเต็มระริกราวกับหนอนตัวใหญ่

“ต้องขอบคุณแก ถ้าแกทำได้ในภารกิจครั้งนี้ที่ G.S.A จัดกำลัง คนเข้ามาแทรกแซงในภารกิจ ฉันยังแปลกใจที่พวกเขารู้เรื่องภารกิจ ในครั้งนั้นได้อย่างไร ความจริงแล้วในภารกิจหลายๆ ครั้ง อิม ไมลี ต้อง เรียกว่า ในเรื่องซู่ๆ ที่แกพยายามจะก่อหลายๆ ครั้ง ทำไม G.S.A ถึงรู้ว่า พวกเราจะเคลื่อนไหว นั่นเป็นเพราะแกเองนั่นละที่วางแผนแพร่กระจาย ข่าวสารออกไป ทำเป็นเหมือนว่าพวก G.S.A สามารถรับรู้ข่าวนั้นได้จาก ความสามารถของพวกเขาเอง แต่ที่จริงแล้วแกเป็นคนปล่อยให้เบาะแส ของภารกิจเล็ดลอดออกมา เพราะต้องการให้ G.S.A เข้ามาแทรกระหว่าง ภารกิจ เพราะรู้ดีว่าพวกนั้นหวาดระแวงพวกเรา และต้องการใช้พวกเขา เป็นเครื่องมือขัดขวางพวกเรา ซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายแกก็ทำให้มีเจ้าหน้าที่ ตายเพิ่มมากขึ้นโดยเปล่าประโยชน์ เพราะพวกเราก็สามารถบรรลุผล สำเร็จในภารกิจได้ทุกครั้ง”

สิ่งที่แทรกขึ้นมาระหว่างที่หมายเลขเก้าพูดคือเสียงหัวเราะดังลั่น จากนิโคติน

“เพิ่งจะฉลาดหรือไง หมายเลขเก้า ใ้พวกนั้นมันก็แค่เปี้ยจริงๆ แต่ก็ เป็นเพราะแกไม่ใช่หรือไง ที่ทำให้พวกนั้นต้องตาย”

“อาจจะใช่ หรืออาจจะไม่ใช่ เพราะที่พวกเขาต้องตายไม่ได้ มาจากการกระทำของฝ่ายฉันแต่น้อย ถึงแม้พวกเขาจะถูกดึงเข้ามา เกี่ยวพันเพราะภารกิจของพวกเขา แต่เป็นฝ่ายแกเองต่างหากที่ทำให้ พวกเขาเสียชีวิต แต่...แกคิดหรือว่าพวก G.S.A จะเสียชีวิตทั้งหมด

ในทุกภารกิจ”

หมายเลขเก้าเอ๋ยขึ้น แล้วจบประโยคด้วยรอยแสยะยิ้ม

“ในภารกิจครั้งหนึ่ง พวกเราจับตัวเจ้าหน้าที่หญิงของ G.S.A ไว้ได้ เธอเป็นเจ้าหน้าที่ของ G.S.A เพียงคนเดียวที่รอดชีวิตในภารกิจครั้งนั้น แกคิดว่าพวกฉันจะกระทำต่อเธออย่างไรละ ชังคุกแล้วทรมาณเธอ ให้ออกความลับอย่างนั้นหรือ ไม่จำเป็นเลย พวกเราแค่กักบริเวณเธอไว้ในห้อง เป็นห้องที่มีความสะดวกสบายทุกอย่าง เพราะพวกเราคิดว่าเธอเองไม่มีความผิด รวมไปถึงจิตวิทยาของการเข้าถึงจิตใจคนของหมายเลขแปด ทำให้เราเข้าถึงจิตใจเธอ เธอไม่ใช่คนเลวร้าย และยอมเข้าใจถึงสิ่งที่พวกเราทำ”

ถึงตอนนี้นิโคตินรับรู้ได้ทันทีว่ามันเองที่เป็นฝ่ายลงมือพลาด เพราะในแต่ละภารกิจหากล้มเหลวลูกน้องของมันทั้งหมดต้องพบกับความตาย เพื่อปกปิดความลับทั้งหมดที่ลูกน้องของมันรู้ แต่มันคิดไม่ถึงว่าทางฝ่ายของหมายเลขเก้าจะจับตัวเจ้าหน้าที่ของ G.S.A เอาไว้ได้ และยังใช้เธอเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์กับรัฐบาล

“นิโคติน แกน่าจะเข้าใจนะว่าทางที่จะขึ้นเป็นใหญ่เหนือคนอื่นได้นั้นไม่ได้มีทางเดียว ทำความดีความชอบสร้างพันธมิตรจนคนผลักดันให้ขึ้นเป็นใหญ่ กับสร้างความหวาดกลัวให้แก่ผู้อื่นจนเขาต้องยอมสยบ และให้เหยียบหัวขึ้นไปเป็นใหญ่ มันต่างกันโดยสิ้นเชิง ตอนนี้นับได้แห่งความหวาดกลัวที่แกสร้างเพื่อนำไปสู่ความเป็นใหญ่เหนือคนอื่นมันเริ่มผูกอ่อนแล้ว”

หมายเลขเก้าเอ๋ยขึ้น เป็นเวลาเดียวกับที่เฮลิคอปเตอร์ติดหัวรบประคองตัวลอยตัวอยู่กลางอากาศห่างจากเสาส่งสัญญาณประมาณ

ยี่สิบเมตร

ทันใดนั้นเกิดเสียงวัตถุแหวกผ่านอากาศดังขึ้น ขณะที่เฮลิคอปเตอร์ ปลดปล่อยห้วงรบสองหัวพุ่งตรงเข้าใส่ฐานของเสาส่งสัญญาณ ห้วงรบสองลูก พุ่งแหวกอากาศอย่างรวดเร็ว วิถียิงของมันเป็นไปตามที่ผู้ยิงคาดคิดไว้ ไม่กี่วินาทีต่อมาห้วงรบที่พุ่งเข้าใส่เป้าหมายอย่างแม่นยำพลันระเบิด ออกส่งเสียงดังสนั่น!!

ตูมมมมมม ตูมมมมมม!!!

ปรากฏลูกไฟท่วมทะเล็กสาดแสงสีแดงส้มสว่างวาบ ลูกไฟพวยพุ่ง ขึ้นสูงที่บริเวณฐานของเสาส่งสัญญาณทั้งสองจุด แรงปะทะจากระเบิด ฉีกกระชากเสาส่งสัญญาณขนาดใหญ่ที่เป็นเหล็กจนแหงนวิน ตัวเสา ส่งสัญญาณที่สูงหลายสิบเมตร ค่อยๆ เอนล้มลงไปทางด้านซ้ายอย่าง ช้าๆ เกิดเสียงโลหะเสียดสีกันดังสนั่นขณะที่มันล้มลง

ถึงเหตุการณ์ทุกอย่างจะเป็นไปตามที่คิดไว้ แต่มันก็เป็นไป อย่างที่เอ็งเข้าใจในความรู้สึกของหมายเลขแปดที่อยู่บนเฮลิคอปเตอร์

ชายหนุ่มกระชากเปิดประตูเฮลิคอปเตอร์ด้านข้างออก พร้อมกับ หยิบเครื่องยิงจรวด RPG ที่เตรียมไว้ขึ้นมาประทับบ่า การกระทำของ หมายเลขแปดทำให้นักบินที่เป็นคนของรัฐบาลท้วงขึ้น

“เฮ้ นั่นคุณจะทำอะไรนะ รู้ไหมว่าจรวดแต่ละลูกมันแพงแค่ไหน คุณทำเกินความจำเป็นนะ”

หมายเลขแปดหันมาขมวดคิ้วใส่นักบินก่อนจะตอบ

“ส่งใบเสร็จเก็บเงินไปที่โต๊ะทำงานผมแล้วกัน”

หมายเลขแปดมองผ่านศูนย์เล็งด้านข้างกระบอกเครื่องยิง จุดที่

สายตามุ่งมองไปคือบริเวณฐานอีกด้านของเสาส่งสัญญาณที่ไม่ถูกทำลายด้วยหัวรบจากเฮลิคอปเตอร์ ชายหนุ่มเหนี่ยวไกทันทีเมื่อพบเป้าหมาย หัวจรวดพุ่งออกจากปากกระบอก แรงผลึกจากการยิงทำให้หมายเลขแปดเซไปด้านหลัง

ตูมมมมม!!!!

ภายในเวลาไม่กี่วินาทีหัวจรวดก็พุ่งแหวกอากาศเข้าปะทะเป้าหมาย เกิดเสียงระเบิดดังสนั่น ปราบกฏถูกไฟสีแดงลัมขนาดใหญ่พวยพุ่งขึ้นจากจุดที่หัวจรวดเข้าปะทะ

เสาส่งสัญญาณที่ถูกทำลายฐานทั้งสามด้านลัมครีกลงอย่างรวดเร็ว ไม่กี่วินาทีเสาสัญญาณที่สูงหลายสิบเมตรก็ล้มลงกระแทกพื้นแรงกระแทกทำให้เสาสัญญาณพังทลายขาดเป็นสองท่อน

“มันต้องแบบนี้สิ”

หมายเลขแปดเสยะยิ้มอย่างสะใจ

“รีบบินไปบริเวณที่หมายเลขเก้าอยู่ รักษาระดับให้ตัวเครื่องสูงจากพื้นประมาณยี่สิบเมตร ประคองเครื่องให้บินอยู่เหนือเขา”

หมายเลขแปดออกคำสั่ง นักบินพยักหน้ารับแล้วพาเครื่องไปยังบริเวณที่หมายเลขแปดบอก

เมื่อเสาส่งสัญญาณถูกทำลาย คนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงย่อมเป็นพันธมิตร เพราะคลื่นสมองของเด็กชายที่กำลังส่งไปเพื่อขยายความถี่ของเสาสัญญาณถูกตัดลงอย่างกะทันหัน เด็กชายรู้สึกปวดหัวแปลบปลาบ ร่างของเขาสั่นหนักจนในที่สุดพันธมิตรนั้นก็ทรุดลงไปกับพื้น!!

นัยน์ตาสีน้ำตาลของหมายเลขเก้าปรากฏความตระหนกทันที

เมื่อเห็นอาการของพันธรัตน์

“ใจเย็นๆ ก่อนหมายเลขเก้า เขาไม่เป็นอะไรหรอก อาการที่เกิดขึ้นเป็นเพราะคลื่นสมองที่ถูกส่งออกไปอย่างรุนแรงถูกตัดลงอย่างกะทันหันเพราะเสาส่งสัญญาณถูกทำลาย”

เสียงของหมายเลขแปดดังขึ้นในสมองของหมายเลขเก้า ตอนนี้เฮลิคอปเตอร์กำลังลอยล้าอยู่เหนือบริเวณที่ทั้งสามอยู่ คำพูดของหมายเลขแปดทำให้หมายเลขเก้าคลายความกังวลลง

หมายเลขเก้าจึงพุ่มสมาธิทั้งหมดไปกับการเฝ้าระวังการเคลื่อนไหวของนิโคติน ชายหนุ่มจึงมั่นใจยิ่งขึ้น เพราะรู้ว่านิโคตินไม่ยอมถอยไปง่ายๆ แน่ ถึงแม้แผนการของมันก็ถูกขัดขวาง

ตอนนี้ใบหน้าของนิโคตินเกร็งเขม็งน่ากลัวราวกับปีศาจ จังหวะการหายใจของมันเร่งกระชั้นจนกลายเป็นเสียงคำรามต่ำๆ ของสัตว์ร้าย

“แก ใจโรคจิตที่มันชอบเข้าไปอยู่ในหัวของคนอื่น!”

นิโคตินคำรามลั่นขณะแหงนมองเฮลิคอปเตอร์ที่กำลังลอยล้าอยู่เหนือศีรษะตน แล้วมันก็มองไปยังพันธรัตน์ ตอนนี้เด็กชายหลับตาสนิทนอนหลับนิ่งอยู่กับพื้น เพลิงโทสะของมันยิ่งลุกไหม้ เมื่อพบว่าพันธรัตน์ที่เป็นกุญแจสำคัญของภารกิจอยู่ในสภาพที่ใช้การไม่ได้ เสียงหายใจอย่างรุนแรงราวกับสัตว์ร้ายของมันยิ่งดังชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ

อาภักปิริยาที่แสดงถึงความดุเดือดรุนแรงมากขึ้นของนิโคตินทำให้หมายเลขเก้าออกคำสั่งไปยังเครื่องควบคุมไมโครคอนเดรีย ส่งผ่านพลังงานไหลเวียนทั่วร่างเพื่อเตรียมตัวเข้าปะทะกับมัน!

ขณะเดียวกันหมายเลขแปดที่อยู่บนเฮลิคอปเตอร์ก็หลับตาลง เขาเร่งเข้าพลังคลื่นสมองเพื่อเชื่อมต่อไปยังคลื่นสมองของพันธรัตน์

เจตนาเดียวของชายหนุ่มก็คือดึงตัวตนของพันธรัตน์กลับมา

ใบหน้าของหมายเลขแปดเกร็งกระตุกขณะกำลังทุ่มสมาธิระดับสูงสุดเชื่อมต่อกลิ้นสมอง แต่ไม่กี่วินาทีเขาก็สามารถเข้าถึงโครงข่ายคลิ่นสมองของเด็กชาย แต่ทันใดนั้นชายหนุ่มพลันสะดุ้งสุดตัว เขาลืมตาโพล่งขึ้นขณะที่ร่างเซไปด้านหลังเล็กน้อย

หมายเลขแปดหอบหายใจหนักๆ เหงื่อซึมทั่วใบหน้า นัยน์ตาทั้งสองข้างปรากฏแววประหลาดใจ

นั่นเพราะเขาสามารถเข้าถึงโครงข่ายของคลิ่นสมองของพันธรัตน์ได้สำเร็จก็จริง แต่กลับไม่สามารถเชื่อมต่อโดยสมบูรณ์เพื่อเข้าสู่คลิ่นสมองในระดับต่อไปซึ่งลึกขึ้นได้อีก

ทันทีที่จะเข้าสู่คลิ่นสมองในระดับลึก คลิ่นสมองของเขาก็ถูกผลักออกมาอย่างรุนแรงโดยฉับพลัน สิ่งที่ถูกผลักออกมาคือคลิ่นสมองของพันธรัตน์ที่เต็มไปด้วยความโกรธเกลียดรุนแรงและสับสน เหมือนคลิ่นคลั่งที่พร้อมจะซัดกระแทกทุกอย่างที่เข้ามา ให้ปลิดปลิว ก่อนจะม้วนกลิ้งกินหายไปใต้ท้องทะเลดำมืด

หมายเลขแปดตระหนักชัดได้ทันทีว่า กระแสคลิ่นสมองของพันธรัตน์นั้นน่าหวาดกลัวแค่ไหน เขาบ่มบ่ามเข้าไปโดยไม่ทันระวัง เพราะคาดไม่ถึงว่า ในชีวิตของตนจะพบเจอกับพลังคลิ่นสมองที่น่าหวาดกลัวรุนแรงขนาดนี้ เป็นโชคดีด้วยซ้ำที่เขาบังสติดันจนถูกผลักออกมา หากพยายามดิ้นต่อไปเพื่อเชื่อมต่อกลิ้นสมอง กระแสสมองที่แรงกว่าของพันธรัตน์จะกระชากคลิ่นสมองของเขาเข้าไปและกลืนกิน

นั่นเท่ากับว่าเขาสูญเสียคลิ่นสมอง เป็นผลให้เซลล์สมองถูกทำลายอย่างรุนแรง และผลสุดท้ายก็คือ เขาจะหมดสติโดยที่ไม่มีทาง

ฟื้นกลับมาได้อีกเลย ถึงแม้หัวใจจะเต้นอยู่แต่ก็กลายเป็นร่างที่ได้แต่นอนแน่นิ่ง ไม่ต่างอะไรกับคนตาย!!

หมายเลขแปดหลับตาลง เขาตัดสินใจไม่บ่มบ่าม และปลุกสมาธิของตนกลับมาจนแน่วแน่มั่นคง พยายามใช้สมาธิผลักดันพลังสมองจนแหลมคมถึงขีดสุด หมายเลขแปดค่อยๆ ลืมตาขึ้น นัยน์ตาทั้งสองข้างสอดประกายวาวโรจน์มุ่งมั่น

ชายหนุ่มควบคุมคลื่นสมองมุ่งไปยังพันธรัตน์อีกครั้ง แต่ครั้งนี้เขาไม่บ่มบ่าม ไม่กี่วินาทีภาพโครงข่ายคลื่นสมองของพันธรัตน์ก็ฉายออกมาเป็นภาพขึ้นในสมองของหมายเลขแปด

การผันแปรของคลื่นสมองย่อมแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกของร่างกายในตอนนั้น ตอนนี้ภาพคลื่นสมองของพันธรัตน์ที่ปรากฏขึ้นในสมองของหมายเลขแปด เต็มไปด้วยความสับสนคลุ้มคลั่งรุนแรง

ถึงแม้หมายเลขแปดจะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสมอง แต่ตัวเขาเองก็มีความเข้าใจในสมองประมาณเจ็ดสิบถึงแปดสิบเปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะเซลล์สมองทั้งหมดเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายซับซ้อนราวกับระบบจักรวาล

สิ่งที่หมายเลขแปดรู้เกี่ยวกับสมองเป็นการรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสมองของคนธรรมดา อาจรวมไปถึงสมองของบุคคลระดับอัจฉริยะหลายๆคน แต่สำหรับพันธรัตน์นั้นต่างออกไป เพราะสมองของเด็กชาย สามารถเรียกได้ว่า เขาเป็นปีศาจอัจฉริยะ!

โครงข่ายเซลล์สมองของพันธรัตน์ที่หมายเลขแปดเห็นทำเอาชายหนุ่มชะงักด้วยความลึกลับไปชั่วขณะ เพราะภาพโครงข่ายสมองของพันธรัตน์ที่เขาเห็นในสมองของตนเอง เต็มไปด้วยความซับซ้อน

ยุ่งเหยิงราวกับเขาวงกต ที่หากเดินเข้าไปแล้วอาจจะไม่มีวันกลับออกมา
ได้อีกตลอดกาล

หมายเลขแปดปลุกความกล้าของตนขึ้นมา พยายามตั้งสมาธิ
จนมั่นคงเพื่อเอาชนะความหวาดกลัวที่เริ่มมากขึ้นในใจ เขากระจาย
คลื่นสมองบางส่วนเพื่อติดต่อไปยังหมายเลขเก้า

“หมายเลขเก้า ผมขอขอบคุณโชคชะตาหรืออะไรก็ตามที่ทำให้
ผมได้รู้จักกับคุณ ขอบคุณที่เราได้เป็นเพื่อนร่วมงานกันมา ไม่มีเรื่อง
อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นกับผมหลังจากนี้ ขอให้รู้ไว้ว่าไม่ได้อยู่ในความ
รับผิดชอบของคุณ เรื่องที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้ไปเป็นผมเองที่ตัดสินใจจะทำ
หวังว่าคงเจอกันอีกนะหมายเลขเก้า”

หมายเลขแปดเผยรอยยิ้มน้อยๆ บนมุมปากเมื่อเขาพูดจบ
ประโยค

หมายเลขเก้าที่อยู่ด้านล่างสามารถรับรู้คำพูดของหมายเลขแปด
ได้ทั้งหมด ถึงแม้จะเป็นเสียงแผ่วเบาซึ่งดังขึ้นในสมองเขา คำพูดที่
หมายเลขแปดส่งมาทำให้หัวใจของหมายเลขเก้าตึงวูบ เพราะมันฟังดู
ราวกับเป็นข้อความสั่งเสีย!

อาการตระหนกหนักปรากฏชัดขึ้นบนใบหน้าของหมายเลขเก้า
ทันที เขาแหงนหน้ามองไปยังเฮลิคอปเตอร์ที่ลอยลำนอยู่เหนือศีรษะ

“หมายเลขแปด คุณจะทำอะไร?”

หมายเลขเก้าตะโกนลั่นอย่างลนลาน แต่ก็ไร้ผล เพราะการติดต่อ
ผ่านคลื่นสมองจากหมายเลขแปดถูกตัดขาดไปแล้วอย่างสิ้นเชิง

สิ่งที่หมายเลขเก้าได้ยินต่อมาคือเสียงหัวเราะดังลั่นสะใจ ยิ่ง
กระตุ้นให้เพลิงโทสะของชายหนุ่มลุกไหม นัยน์ตาสีน้ำตาลสาดประกาย

อำมหิตชัดเจนขณะที่มองไปยังนิโคตินซึ่งเป็นต้นตอของเสียงหัวเราะ

“ไอน้ำมันงขึ้นเยอะนะ”

นิโคตินพูดพร้อมกับเงยหน้ามองเฮลิคอปเตอร์ที่กำลังลอยลำอยู่ด้านบน แสยะยิ้มดูถูก มันอ่านสีหน้าของหมายเลขเก้าออก และพอจะคาดเดาได้ว่าหมายเลขแปดคิดจะทำอะไร

หมายเลขเก้ารู้ว่ามันกำลังพูดถึงใคร กล้ามเนื้อที่ว่างของชายหนุ่มถูกโทสะผลักดันจนเกร็งกระตุก เมื่อผนวกเข้ากับการรีดรี้นพลังงานจากเครื่องควบคุมไมโครคอนเดรีย ยิ่งผลักดันให้พลังงานไหลผ่านที่ว่างจนยากจะระงับ ส่งผลให้ให้เส้นเลือดฝอยโปนขึ้นไปทั่วร่างของหมายเลขเก้า ตอนนี้อยู่ในสภาพพร้อมเข้าปะทะเต็มพิกัด

ทันใดนั้นร่างที่นอนฟูบึงอยู่กับพื้นปล้นกระตุก ร่างผอมลั่นน้อยๆ ทั้งนิโคตินและหมายเลขเก้าต่างก็เข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทันที อาการที่เกิดขึ้นกับพันธุกรรมเป็นเพราะหมายเลขแปดกำลังลงมือแทรกแซงคลื่นสมองของเขาอยู่

“หาเรื่องใส่ตัว เซลล์สมองของเขาไม่เหมือนเด็กปกติทั่วไป เป็นเซลล์สมองที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อรองรับความสามารถพิเศษที่มนุษย์ทั่วไปไม่มีทางมีได้ ถึงหมายเลขแปดจะมีความสามารถพิเศษก็จริง แต่ก็ไม่ใช่ว่าความสามารถที่มีติดตัวมาตั้งแต่เกิด พลังสมองมันต่างกัน รนหาที่ตายชัดๆ”

นิโคตินพูด แววตาของมันปรากฏอาการดูถูกอย่างชัดเจน

“หุบปากเหอะ!”

หมายเลขเก้าตวาดใส่มัน ชายหนุ่มเกร็งหมัดทั้งสองข้างแน่น นัยน์ตาสีน้ำตาลสาดประกายอำมหิตดูร้ายขณะที่มองไปยังนิโคติน

“อะ...อ้อก” เสียงแคนส์ลัดด้วยความเจ็บปวดตั้งขึ้นมาจากร่างของพันธรัตน์ที่นอนอยู่บนพื้น ตอนนี้ใบหน้าของเด็กชายบิดกระดูกเกร็ง เข้มแข็งๆ ที่เขายังหลับตาอยู่ พันธรัตน์เริ่มพลิกตัวดิ้นไปมาอยู่บนพื้นด้วยท่าทางทรมาน ส่งเสียงครางอย่างเจ็บปวด

แต่ไม่ใช่พันธรัตน์คนเดียวที่เจ็บปวด หมายเลขแปดที่อยู่บนเฮลิคอปเตอร์ก็มีอาการเจ็บปวดไม่แพ้กัน ตอนนี้ชายหนุ่มกำลังหลับตา ใบหน้าของเขาเกร็งเขม็ง หมายเลขแปดข่มกรามแน่น พยายามต่อต้านกับความปวดหนัๆ ที่อัดกระแทกเข้าใส่สมอง

ความพยายามข่มอาการปวดทำให้เส้นเลือดฝุดไปนตั้นกระดูกบริเวณขมับทั้งสองข้าง หัวใบหน้าอาบเหงื่อชุ่มโชก จังหวะการหายใจของเขาเร่งกระชั้นมากขึ้นเรื่อยๆ ตามพลังสมองที่ถูกเร่งเร้าให้สูงขึ้น เพื่อเข้าถึงสมองของพันธรัตน์

ตอนนี้หมายเลขแปดสามารถใช้คลื่นสมองของเขา เข้าถึงส่วนต้นของโครงข่ายสมองของพันธรัตน์ เป้าหมายของเขาคือการเข้าถึงสมองส่วนหน้าของเด็กชายเพื่อรื้อฟื้นความทรงจำของเด็กชายให้กลับมาให้เขาได้สติรู้ว่าตนเองคือใคร และต้องทำอะไร ไม่ใช่การเคลื่อนไหวโดยทำตามคำสั่งเพียงอย่างเดียว

ตอนนี้ภาพที่หมายเลขแปดเห็นในสมองของตนคือโครงข่ายเซลล์สมองของพันธรัตน์

โครงข่ายเซลล์สมองมีลักษณะซับซ้อนเชื่อมต่อโยงใยถึงกันอย่างไม่สิ้นสุด ลักษณะคล้ายกับการเชื่อมต่อที่โยงใยกันของจักรวาล เซลล์สมองมนุษย์จะเชื่อมต่อถึงกันด้วยเซลล์สมองที่เรียกว่า นิวรอน

นิรeronเป็นเซลล์หลักที่ทำหน้าที่ส่งข้อมูลในลักษณะของสัญญาณไฟฟ้าระหว่างนิรeronสองตัว การสื่อสารของนิรeronจะเกิดขึ้นโดยการหลั่งสารเคมีที่เรียกว่าสารสื่อประสาท

เพราะนิรeronมีการส่งสัญญาณไฟฟ้าที่เรียกว่าศักยะงานซึ่งเป็นสัญญาณไฟฟ้า ด้วยความสามารถทางคลื่นสมองของหมายเลขแปด ทำให้นิรeronเขามีศักยะงานทางคลื่นสมองของเขามากกว่าผู้อื่น จึงทำให้เขาสามารถแทรกแซงเข้าไปในสมองของเป้าหมายและบงการการกระทำของเป้าหมายได้

ด้วยความสามารถของหมายเลขแปด ทำให้เขาสามารถจำแนกสีของเซลล์สมองของมนุษย์ได้ ขณะที่แทรกแซงเข้าไปในสมองของเป้าหมาย

หากเซลล์สมองของมนุษย์ที่เขาแผ่คลื่นสมองเข้าไปแทรกแซงส่วนใหญ่เป็นสีฟ้า และมีบางส่วนเป็นสีแดงประมาณสี่สิบเปอร์เซ็นต์ถึงสามสิบเปอร์เซ็นต์ นั่นหมายความว่าเซลล์สมองอยู่ในลักษณะปกติ

เซลล์สมองที่เป็นสีแดงหมายถึงเกิดการส่งผ่านของนิรeronระหว่างเซลล์สมองที่แสดงออกถึงกระบวนการส่งผ่านของกระแสไฟฟ้าทำให้เกิดกระบวนการคิด หมายความว่าเจ้าของสมองอยู่ในกระบวนการคิดในระดับปกติ

ด้วยประสบการณ์หลายๆ ครั้งของหมายเลขแปดขณะที่แทรกแซงคลื่นสมองเข้าไปยังสมองของผู้อื่น ทำให้เขาหนุ่มพบว่า มีบ้างบางครั้ง ที่เซลล์สมองของเป้าหมายเป็นสีแดงสี่สิบถึงห้าสิบเปอร์เซ็นต์

หมายความว่าเจ้าของสมองกำลังตกอยู่ในสภาวะบีบคั้นจนก่อให้เกิดอาการเครียดวิตกกังวล ส่วนใหญ่ เซลล์สมองที่เป็นสีแดงถึงสี่สิบ

หรือห้าสิบเปอร์เซ็นต์ หมายเลขแปดจะพบตอนที่เขาปฏิบัติภารกิจและลงมือแทรกแซงคลื่นสมองของฝ่ายศัตรูที่ถูกลดก่อน

แต่ภาพเซลล์สมองของพันธรัตน์ที่ปรากฏขึ้นในสมองของเขาทำเอาหมายเลขแปดอึ้งตะลึง เพราะเซลล์สมองของพันธรัตน์ที่เขาเห็นเป็นสีแดงเกือบเก้าสิบเปอร์เซ็นต์!!

เป็นระดับความรุนแรงในการใช้เซลล์สมองที่หมายเลขแปดไม่เคยเห็นมาก่อนในชีวิต ในโครงข่ายเซลล์สมองของพันธรัตน์ที่หมายเลขแปดเห็นเต็มไปด้วยสีแดงฉาน อาจเป็นเพราะเด็กชายฝันใช้พลังสมองอย่างรุนแรงติดต่อกัน

นิรวอนในสมองของพันธรัตน์จึงวิ่งพล่านอย่างรุนแรง เป็นสาเหตุให้สมองของพันธรัตน์พร้อมจะดูดกลืนและทำลายใครก็ตามที่พยายามบุกรุกเข้ามาในขอบเขตคลื่นสมองของเขาอาจจะเป็นเพราะตัวยาที่นิโคตินฉีดให้เขา ซึ่งไปกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกจนตื่นเตลิดอย่างรุนแรง ให้กระทำตามคำสั่งของมันอย่างไม่คิดถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสมองของตนเอง

รู้เพียงแต่ว่าต้องพยายามทำตามคำสั่งอย่างถึงที่สุด ทุ่มความสามารถทั้งหมดโดยไม่สนใจแม้กระทั่งชีวิต จึงทำให้นิรวอนภายในสมองของพันธรัตน์ส่งสัญญาณไฟฟ้าจนแทบจะเกินกำลังที่สมองของเขาจะรับได้

ด้วยความสามารถของพันธรัตน์ที่สามารถเชื่อมโยงคลื่นสมองของตนเองเข้ากับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และเข้าควบคุมอุปกรณ์เป้าหมายโดยอาศัยการส่งผ่านคลื่นความถี่ในอากาศ ทำให้คลื่นสมองของเขามีความต่างศักย์ของกระแสไฟฟ้ารุนแรงมากกว่าคลื่นสมองของหมายเลข

แปดที่สามารถเชื่อมโยงไปยังคลื่นสมองของมนุษย์เพียงอย่างเดียว

ภาพเซลล์สมองของพันธุรัตน์ที่เห็นทำให้หมายเลขแปดชะงักด้วยความลังเล เพราะเขารู้ตัวดีว่า คลื่นสมองของตนมีความต่างศักย์ของกระแสไฟฟ้าในสมองต่ำกว่า หากพยายามแทรกแซงต่อไปก็เท่ากับกระโจนเข้ากองเพลิง

แต่หมายเลขแปดรู้ว่าตนไม่มีทางให้ถอยอีกต่อไป เขามีแต่ต้องเสี่ยง ทางออกเดียวคือเขาต้องลงมือกระตุ้นความทรงจำของพันธุรัตน์ให้สำเร็จ นั่นคือทางรอดเดียวของทั้งพันธุรัตน์และตัวเขาเอง

หมายเลขแปดครางหนักๆ ตั้งสมาธิจนมั่นคงถึงที่สุด ก่อนจะเร่งพลังของคลื่นสมองตนเองเพื่อเข้าแทรกแซงคลื่นสมองของพันธุรัตน์

“อ้ากกกก!!”

หมายเลขแปดคำรามลั่น พยายามแบกรับกับความปวดหนักที่อัดกระแทกเข้าใส่สมองของตน ซึ่งเกิดจากความพยายามที่จะฝ่ากำแพงพลังสมองของพันธุรัตน์ เพื่อมุ่งไปยังสมองส่วนหน้าและกระตุ้นความทรงจำของเด็กชายให้กลับคืนมา

ตอนนี้ความรู้สึกที่หมายเลขแปดได้รับอยู่คืออาการปวดในสมองที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ รวากับสมองถูกบีบอัดด้วยคีมเหล็กขนาดใหญ่

หมายเลขแปดกัดฟันข่มความเจ็บ เร่งเร้าพลังสมองให้เพิ่มขึ้นสูงในฉับพลัน เพื่อชิงจังหวะรุกกล้าเข้าสู่ขอบเขตคลื่นสมองของพันธุรัตน์ เป้าหมายคือสมองส่วนหน้าของเด็กชาย

“ออกไป อย่ามายุ่งกับฉัน!”

เสียงตะคอกกริ้วกราดพลันดังขึ้นในสมองของหมายเลขแปด

ทำเอาคลื่นสมองของชายหนุ่มชะงักไปชั่วขณะ เกิดอาการงงงูบขึ้นทันที ถึงหมายเลขแปดจะสามารถติดต่อสื่อสารโดยใช้คลื่นสมองได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าเป้าหมายของเขาจะสามารถอาศัยคลื่นสมองของเขาเพื่อติดต่อย้อนกลับมายังตัวเองได้ หากเขาออกคำสั่งใช้คลื่นสมองในลักษณะของการติดต่อเพียงฝ่ายเดียว

แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตอนนี้แสดงให้เห็นว่า คลื่นสมองของเขาเองก็ถูกแทรกแซงกลับเช่นกัน และเป็นครั้งแรกในชีวิตที่คลื่นสมองของหมายเลขแปดถูกแทรกแซง!

“อย่ามายุ่ง ออกไป ออกไป ออกไป!”

เสียงที่ตั้งขึ้นในหัวของหมายเลขแปดยิ่งตะโกนกร้าวรุนแรง

หมายเลขแปดรู้สึกกลับมาจากความตกตะลึง เขาตอบกลับไปด้วยคลื่นสมอง

“คุณพันธุรัตน์ ผมเอง หมายเลขแปด คุณจำได้ไหม นึกให้ออกสิ จะได้หยุดเรื่องราววุ่นวายนี้เสียที”

“ฉันไม่รู้จัก ไม่รู้จัก แกเป็นใคร!”

น้ำเสียงของพันธุรัตน์ที่หมายเลขแปดได้ยินในสมองยิ่งดูดันเถวกรวดและแผ่ไปด้วยความรู้สึกเจ็บปวดผสมปนเปกัน

“ใจเย็นๆ ก่อนคุณพันธุรัตน์ ตั้งสติสิ พยายามตั้งสติ ถึงคุณจำเรื่องที่เกิดก่อนหน้าไม่ได้ แต่คุณก็ต้องจำเรื่องที่คุณทำไปเมื่อไม่กี่ชั่วโมงก่อนได้แน่ๆ คุณลองถามตัวเองสิ คุณทำเรื่องพวกนั้นไปทำไม”

ถึงจะแบกรับความเจ็บปวด หมายเลขแปดก็ผินพุด แม้จะผิดแผนการไปบ้างเพราะเขาตั้งใจจะเข้าไปแทรกแซงสมองส่วนหน้าของพันธุรัตน์โดยตรง ไม่ใช่ต้องการเจรจา แต่เขาต้องปรับตัวไปตาม

สถานการณ์

ในเมื่อพันธรัตน์สามารถแทรกแซงคลื่นสมองของเขาย้อนกลับมา หมายเลขแปดจึงเปลี่ยนจากวิธีออกคำสั่งเป็นการเจรจา พยายามเตือนสติให้เขานึกออก

“ไม่รู้ ไม่รู้ ต้องทำตามคำสั่ง ทำตามคำสั่งของนิโคติน มันเป็นเรื่องภารกิจ มันคือหน้าที่ ต่อให้ต้องตายก็ต้องบรรลุผลสำเร็จ!”

คำตอบของพันธรัตน์ที่หมายเลขแปดรับรู้ทำเอาเขาวิตกหนัก ดูเหมือนว่าตัวยาก็มันใช้จะส่งผลรุนแรงต่อสมองของพันธรัตน์ บงการจนเขาขาดความนึกคิด รู้แต่เพียงว่าต้องทำตามคำสั่งเพียงอย่างเดียว

“คุณพันธรัตน์ คุณทำไปทำไม ทำไปเพื่ออะไร เรื่องที่คุณทำมันเป็นเรื่องชั่วร้าย คุณรู้ไหม”

หมายเลขแปดพยายามพูดเตือนสติ พร้อมกับพยายามฝ่ากระแสคลื่นสมองที่รุนแรงราวกับคลื่นคลั่งของพันธรัตน์ซึ่งกำลังสาดซัดเข้าใส่สมองของเขาไปพร้อมๆ กัน

“ไม่รู้ ไม่รู้ รู้แต่ว่าต้องทำเพราะมันเป็นคำสั่ง ออกไป ออกไป ฉันไม่รู้จักแก โอ๊ย ปวด ปวดหัว”

ยิ่งเวลาผ่านไปนานมากขึ้น คำพูดของพันธรัตน์ยิ่งเริ่มไม่ปะติดปะต่อกัน แสดงว่าสมองของเขากำลังจะเข้าสู่สภาวะที่ใช้งานเกินกำลัง จนผลสุดท้ายเซลล์สมองที่รับภาระการใช้งานหนักไม่ไหวอาจจะทำลายตัวเอง!

“เดี๋ยว ใจเย็นๆ ก่อน อย่าฝืนมากไปกว่านี้เลย คุณจะตายได้นะหยุดเถอะ อย่าพยายามใช้พลังสมองไปมากกว่านี้ เสาส่งสัญญาณคลื่นโทรทัศน์ถูกทำลายไปแล้ว ไม่ว่าจะพยายามใช้พลังสมองขยายสัญญาณ

ขนาดไหนก็ไม่มีประโยชน์”

หมายเลขแปดพยายามเกลี้ยกล่อมให้เด็กชายหยุดการกระทำ
บ้าระห่ำลง

“ไม่ ไม่ หยุดไม่ได้ มันคือคำสั่ง ต้องทำตาม ต้องทำตาม”

เสียงของพันธรัตน์ที่ดังขึ้นในสมองของหมายเลขแปดเริ่มสั่น
ระส่ำมากขึ้นทุกขณะ แสดงว่าในเวลาอีกไม่กี่นาทีที่สมองของเขาอาจ
จะถึงขีดจำกัด

“คุณจะทำอะไรหนักหนา ไอ้ชั้วนิโคตินมันกำลังหลอกให้คุณอยู่นะ
เอาชนะตัวเองให้ได้สิ”

หมายเลขแปดพูดด้วยอารมณ์โกรธที่มากขึ้น เพราะเขาเองก็ใกล้
จะถึงขีดจำกัดทางสมองเหมือนกันทั้งๆ ที่เขาแค่เข้าถึงสมองของพันธรัตน์
ในระดับต้นๆ เท่านั้น

“มันเป็นคำสั่ง ต้องทำ ต้องทำตาม!”

พันธรัตน์ยังเอาแต่ใช้คำซ้ำๆ วนไปมาเหมือนหุ่นยนต์ที่ถูกป้อน
คำสั่ง จนหมายเลขแปดเริ่มหัววิติก เพราะสมองของเขาอาจจะถึงจุด
ที่ทำลายตัวเองเร็วกว่าที่คิด

“โอ้วैयाยย!”

หมายเลขแปดสบถสั้นเป็นคำพูดผ่านริมฝีปากตนเอง ทำให้นักบิน
ของเครื่องบินหันมามองด้วยความสงสัย ชายหนุ่มตัดสินใจเสี่ยงในขั้น
สุดท้าย เพราะรู้ว่าสถานการณ์กำลังเป็นไปในทางวิกฤติมากกว่าที่คาดไว้

หมายเลขแปดรู้แน่แฉะใจว่าพลังสมองของเขาสู้พันธรัตน์ไม่ได้
เพราะถูกแทรกแซงคลื่นสมองย้อนกลับมา และสภาวะของสมอง
เด็กชายก็กำลังเข้าใกล้ขั้นอันตรายที่จะทำลายตนเอง

เขาไม่มีเวลาอีกต่อไป ทางสุดท้ายมีแต่จะต้องใช้คลื่นสมอง
แทรกแซงเข้าไปสั่งการสมองส่วนหน้าของพันธรัตน์เพื่อรื้อฟื้นความ
ทรงจำเท่านั้น แต่หมายเลขแปดรู้ดีว่าในเมื่อเขามีพลังสมองต่ำกว่า
พันธรัตน์ ชายหนุ่มจึงเลือกเดิมพันไว้กับการเสี่ยงครั้งสุดท้าย

หมายเลขแปดล้วงกระเป๋ากางเกงทั้งๆ ยังหลับตา สิ่งที่ชายหนุ่ม
หยิบออกมาคือเข็มฉีดยาที่บรรจุของเหลวสีฟ้าใส

ของเหลวที่อยู่ข้างในคือตัวยาที่สามารถเร่งพลังสมองของเขา
ให้รุนแรงขึ้นจนเกินขีดจำกัด หมายเลขแปดคิดค้นตัวยานี้ขึ้นมาจนแล้ว
เพราะรู้ว่าพลังสมองของตนไม่ได้รุนแรงมากที่สุด เขาเชื่อว่าในโลกนี้
ยังมีคนที่มียุทธศาสตร์สมองรุนแรงมากกว่าเขาอีก

เขาจึงคิดค้นตัวยาที่ใช้เร่งพลังสมองอย่างฉับพลันขึ้นมาเพื่อใช้
ในเหตุการณ์ฉุกเฉิน ที่ต้องปะทะกับพลังสมองที่รุนแรงกว่า แต่หมายเลข
แปดก็ต้องแบกรับความเสี่ยงว่าตัวยาอาจจะทำให้เซลล์สมองของเขา
เสียหายเพราะถูกเร่งพลังสมองขึ้นในเวลากะทันหัน

จนในที่สุดวันที่หมายเลขแปดหวาดกลัวก็มาถึง เขาได้พบคน
ที่มีพลังสมองมากกว่าตนเองจริงๆ แต่คิดไม่ถึงว่าจะกลายเป็นคนใกล้ตัว
อย่างพันธรัตน์

หมายเลขแปดถือเข็มฉีดยาไว้ในมือซ้าย ชายหนุ่มค่อยๆ ยกเข็ม
ฉีดยาขึ้น หันปลายแหลมของเข็มจ่อไปยังลำคอด้านซ้ายของตน แขนง
เข็มแหลมเข้าไปใส่ลำคออย่างไม่ลังเล และกดเข็มฉีดยาของเหลวสีฟ้าเข้าสู่
เส้นเลือดบริเวณลำคอ

“อึกกก!! อึกกก!!”

หมายเลขแปดครางหนักอย่างเจ็บปวด ใบหน้าเกร็งเขม็ง ชมับ

สองข้างที่ปรากฏเส้นเลือดฝุดกระตุกอยู่แล้ว ปรากฏเส้นเลือดเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม

ความเจ็บปวดทำให้หมายเลขแปดทรุดลงไปนั่งอยู่กับพื้นห้อง โดยสารของเฮลิคอปเตอร์ นักบินที่เห็นท่าทางซึ่งแสดงอาการผิดปกติของหมายเลขแปดก็ตื่นตกใจ

“หมายเลขแปด คุณเป็นอะไรไหม!”

หมายเลขแปดส่ายหน้าช้าๆ ทั้งที่ยังหลับตา ยกมือขึ้นโบกบอก ว่าไม่ต้องเป็นห่วง ชายหนุ่มค่อยพยุงตัวลุกขึ้นช้าๆ กลับมายืน เขา สูดลมหายใจเข้าลึก สัมผัสได้ว่าตัวยาที่ฉีดเข้าไปกำลังออกฤทธิ์ พลัง สมองของเขากำลังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างรวดเร็ว การติดต่อกันของนิรอรอน ภายในสมองกำลังถูกส่งผ่านเชื่อมถึงกันอย่างฉับไว

แต่ไม่ใช่ว่าทุกอย่างจะเป็นไปด้วยดีทั้งหมด เพราะหมายเลขแปด ต้องจ่ายค่าตอบแทนเป็นการแบกรับความเสี่ยงที่เซลล์สมองจะถูกใช้งาน อย่างหนักจนถูกทำลายลง

หมายเลขแปดเคยคำนวณเวลาที่เขาจะสามารถใช้งานพลังสมอง อย่างเกินขีดจำกัดเอาไว้ ว่าเขาจะมีเวลาแค่ไหนหลังจากฉีดยา ถึงยังอยู่ใน ช่วงระยะเวลาที่สมองจะไม่ได้รับผลกระทบมากเกินไป ผลของการ คำนวณคือเขามีเวลาแค่สองนาที่

ช่วงเวลาสองนาที่นี้เขาต้องใช้อย่างคุ้มค่าทุกวินาที!

หลังจากยาถูกฉีดผ่านเข้าสู่ร่าง ตอนนี้หมายเลขแปดสัมผัสได้แล้วว่า คลื่นสมองของเขากำลังเร่งพลังขึ้นสูงจนเกินขีดจำกัด ชายหนุ่ม พลังเร่งพลังคลื่นสมองเข้าแทรกแซงไปยังสมองส่วนหน้าของพันธรัตน์ ทันที

“อ้ากกกกกก!!” หมายเลขแปดคำรามลั่น ไบหน้าเกร็งเขม็งดูต้น
ตอสนี่พลั้งสมองของเขากำลังพุ่งเข้าแทรกทะลวงผ่านปลั้งสมองของ
พันธรัตน์

ภาพที่เกิดขึ้นในสมองของหมายเลขแปดคือภาพกระแสดิ้นสมอง
สีฟ้าของเขาเจาะทะลวงผ่านนิเวรอนสีแดงของพันธรัตน์ที่พยายามจะ
สกัดกั้นเขาลึกลงเข้าไปเรื่อยๆ

“อ้ากกกก!!”

จู่ๆ หมายเลขแปดก็แค้นส้าลักออกมาด้วยความเจ็บปวด เพราะ
คลื่นสมองที่กำลังทะลวงลึกลงเข้าไปถูกสกัดกั้นอย่างกะทันหัน ทำให้เกิด
ผลย้อนกลับมายังสมองของเขา เป็นความเจ็บปวดรุนแรงเหมือนสมอง
ถูกทุบกระแทกด้วยค้อนยักษ์

“ออกไป ออกไป อย่ามายุ่ง ภารกิจยังไม่สำเร็จ”

เสียงของพันธรัตน์ดังขึ้นในสมองของหมายเลขแปด เสียงที่
ชายหนุ่มได้ยินนั้นแทบโหยรากับคนกำลังจะหมดแรง

หมายเลขแปดไม่ได้ตอบกลับด้วยคำพูดผ่านคลื่นสมอง เพราะ
สมาธิทั้งหมดมุ่งไปยังการเข้าถึงสมองส่วนหน้าของพันธรัตน์

ชายหนุ่มเร่งเร้าปลั้งสมองมากขึ้นอีก เขาเดิมพันทุกอย่างไว้กับ
การลงมือในครั้งนี้เพื่อที่จะเข้าไปถึงสมองส่วนหน้า และตอนนี้เขาก็รู้ได้
ว่าปลั้งสมองของเขากำลังอยู่ในระดับที่เหนือกว่าจนทำให้เขาสามารถ
เข้าถึงส่วนต้นของสมองส่วนหน้าได้สำเร็จ

แต่พันธรัตน์ที่ถูกครอบงำด้วยฤทธิ์ยาของนิโคตินกลับเร่งพลัง
สมองขึ้นอีกจนแทบจะเกินขีดจำกัดโดยไม่คิดถึงชีวิตของตนเองเพื่อเข้า
ขัดขวางการแทรกแซงคลื่นสมองของหมายเลขแปด

หมายเลขแปดรู้ว่าเขาเหลือเวลาในการลงมือไม่มาก ชายหนุ่มจึงเร่งคลื่นพลังสมองเพื่อเข้าถึงสมองส่วนหน้าของพันธรัตน์ในระดับลึกให้รวดเร็วที่สุด

ภาพที่ฉายขึ้นในสมองของหมายเลขแปด คือภาพคลื่นกระแสสมองสีฟ้าของเขาที่พุ่งทะลวงลึกผ่านเซลล์สมองสีแดงของพันธรัตน์เข้าไปเรื่อยๆ ภายในเวลาไม่กี่วินาที

กระแสไฟฟ้าในสมองของหมายเลขแปดก็แสดงภาพสมองส่วนหน้าของพันธรัตน์ขึ้นมาในสมองของเขา ชายหนุ่มมีริ้วแรงแคลื่นสมองของเขาเพื่อมุ่งไปยังสมองส่วนที่เก็บความทรงจำของพันธรัตน์ทันทีเพื่อกระตุ้นให้ความทรงจำของเด็กชายกลับมา

หมายเลขแปดสังเกตว่าสมองส่วนความทรงจำของพันธรัตน์เป็นส่วนที่มีสีแดงฉานมากที่สุด แสดงว่าสมองส่วนนี้ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง เขารู้ได้ทันทีว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดขึ้นจากยาของนิโคตินหรืออะไรสักอย่างที่มีนํ้ากับพันธรัตน์

ขณะที่หมายเลขแปดกำลังจะเข้าถึงส่วนลึกที่สุดของสมองส่วนความทรงจำของพันธรัตน์ เพื่อฟื้นความทรงจำของเด็กชาย จู่ๆ เซลล์สมองของเขาก็เกิดพลังงานมากขึ้นจนบีบอัดพลังงานคลื่นสมองเข้าไปหมายเลขแปด ทำให้ความเจ็บปวดที่ไม่คาดคิดอัดกระแทกเข้าไปใส่สมองอย่างรวดเร็ว ความเจ็บปวดอย่างกะทันหันที่ไม่ทันเตรียมตัวตั้งรับ ทำเอาชายหนุ่มล้มลงกระแทกกับพื้นห้องโดยสรา

เพราะว่าการต่อสู้ไม่ได้เกิดขึ้นระหว่างหมายเลขแปดกับพันธรัตน์เท่านั้น ทางด้านล่างการปะทะระหว่างหมายเลขเก้ากับนิโคติน

ก็อุปติขึ้นเช่นกัน

ตั้งแต่ที่พันธรัตน์เริ่มแสดงอาการทรمانขึ้นมา แสดงว่าเด็กชายเริ่มได้สติ นั่นคือการลั่นไกจุดชนวนของการปะทะระหว่างนิโคตินกับหมายเลขเก้า

นิโคตินยอมรู้ดีว่าหมายเลขแปดพยายามจะคืนสติให้แก่พันธรัตน์ มันจึงพุ่งเข้าไปใส่เด็กชายที่กำลังนอนทรนทรายด้วยอาการทรมานจากความพยายามแทรกแซงคลื่นสมองของหมายเลขแปดเพื่อคืนสติ

นิโคตินหยิบเข็มฉีดยาที่บรรจุสารชนิดเดียวกันกับที่ฉีดให้พันธรัตน์ในตอนแรกเพื่อทำให้เขาตกอยู่ใต้การควบคุมของตนออกมา และมุ่งเข้าหาร่างของพันธรัตน์เพื่อจะฉีดสารเคมีเพิ่มเข้าไป แน่นอนว่าหมายเลขเก้าไม่ยอมให้เรื่องอันตรายเกิดขึ้นกับพันธรัตน์อีกแน่ ชายหนุ่มจึงพุ่งเข้าขัดขวางอย่างรวดเร็ว

แต่ด้วยการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วและระยะทางที่อยู่ใกล้กับพันธรัตน์มากกว่า ทำให้นิโคตินสามารถเข้าถึงตัวของพันธรัตน์ได้ก่อน มันจึงแทงเข็มเข้าไปสับริเวณลำคอของเด็กชายและฉีดตัวยาน้ำมันเตรียมมาเข้าไปใส่พันธรัตน์ได้สำเร็จ

แต่ก็ทำได้เพียงแค่นี้ก็วินาที ตัวยาน้ำมันถูกฉีดเข้าไปในร่างกายของพันธรัตน์ได้ไม่ถึงครึ่งเข็มด้วยซ้ำ เพราะหมายเลขเก้าใช้ไหวพริบและการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว หยิบเหรียญในกระเป๋าทางเกงออกมา คีบเหรียญไว้ใต้นิ้วมือ และดีดเหรียญเข้าไปใส่เข็มฉีดยาที่นิโคตินกำลังแทงเข้าไปพันธรัตน์ พลังของหมายเลขเก้าที่ถูกเสริมด้วยเครื่องควบคุมไมโครคอนเดรีย ทำให้เหรียญที่ถูกดีดออกไปมีพลังรุนแรงไม่ต่างกับกระสุนปืน

เหรียญพุ่งเข้าเป้าอย่างแม่นยำ อัดกระแทกเข็มฉีดยาของนิโคติน

จนแตกกระจาย ตัวยานในเข็มสอดกระเด็นไปกลางอากาศ แต่มันก็สามารถถีดยาเข้าสู่ร่างพันธรัตน์ได้สำเร็จแม้จะเป็นส่วนน้อย เป็นเหตุให้รู้ๆ หมายเลขแปดก็ถูกคลื่นสมองของพันธรัตน์ที่เพิ่มขึ้นอย่างกะทันหัน อดกระแทก

“แก!”

นิโคตินคำรามลั่นขณะมองมายังหมายเลขเก้า ความแค้นสาหัส ลุกโหมขึ้นเพราะถูกขัดขวางแผนการที่คิดไว้

วินาทีนั้นในความคิดของหมายเลขเก้าไม่มีคำว่าถอย ชายหนุ่มเกร็งกำลังขาพาร่างโคมทะยานพุ่งเข้าประจันกับนิโคตินอย่างรวดเร็ว

